

2. Forholdet mellem Forandringerne i Købekraften og de økonomiske Opsving og Nedgange.

3. Betydningen af Prisniveauets Udviklingstendens set over langt Sigt (Prisniveauets Grundbevægelser).

I sin første foreløbige Betænkning konkluderede Gulddelagationen i, at der, saafremt Prisniveauet fra Udgangen af 1928 skulde vedligeholdes, var nogen Fare for, at Udbudet af Nyguld ikke vilde vise sig at være tilstrækkelig stort, medmindre der blev taget særlige Forholdsregler med Hensyn til at økonomisere med Brugen af Guld til monetære Formaal. Delegationen udtaler nu som sin Opfattelse, at Verdens totale Beholdning af monetært Guld i de senere Aar stadig har været tilstrækkelig til at danne Basis for det Kreditvolumen, som krævedes for Verdenshandelens legitime Behov, og at det bratte Prisfald, som begyndte i 1929, ikke kan siges at være forårsaget af nogen Guldsmangel i denne Forstand. Betænkningen fremhæver, at Guldproduktionen i 1930 og navnlig i 1931 i ret høj Grad oversteg Forventningerne. Behovet af Guld til Møntformaal er ikke faldet saa meget, som de sidste Aars Prisfald skulde lade formode, men hvis ikke Priserne vender til-

bage til Niveauet fra 1928—29, synes det uundgaaeligt, at der vil blive en noget mindre Efterspørgsel efter Guld til monetært Brug, hvilket i nogen Grad vil kunne udskyde det Tidspunkt, paa hvilket man behøver at frygte for Guldsmangel.

Ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet om Guldets Tilstrækkelighed maa det tages i Betragtning, at en Del hengemt Guld paa Grund af Verdenskrisen er kommet frem til Møntformaal. Paa den anden Side har en Del Seddelbanker, som praktiserede Guldveksselfoden (d. v. s. at den legale Guldreserve kunde erstattes med Deviser), under de usikre Valutaforhold fundet det rigtigst at konvertere deres Deviser beholdninger i Guld.

Hertil kommer, at det ved den ensidige Fordeling af Guldets (som gjordes til Genstand for Behandling i Delegationens 2den foreløbige Rapport) opstaaede Problem i Mellemtiden er tilspidset.

Ved Udgangen af 1931 laa mere end 60 pCt. af Verdens centrale Guldreserver (bortset fra U. S. S. R.) i to Lande — U. S. A. og Frankrig. Forandringen i Fordelingen af Guldets vil fremgaa af nedenstaaende Tabel:

Centrale Guldreserver.

	30. Juni 1931		31. Marts 1932	
	Mill. \$	pCt.	Mill. \$	pCt.
U. S. A.	4.593	41.3	3.985	35.5
Frankrig.	2.211	19.9	3.010	26.8
Schweiz.	162	1.4	471	4.2
Nederlandene.	200	1.8	353	3.1
Belgien.	200	1.8	350	3.1
Resten af Verden (excl. U. S. S. R.)	3.756	33.8	3.067	27.3
	11.122	100.0	11.236	100.0

De korte Udsving i Prisniveauet anser Delegationen for uundgaaelige undtagen i et næsten statisk Samfund. Det er gennem disse, det økonomiske Liv tilpasser sig til nye Faktorer (monetære og andre). Men Delegationen understreger Betydningen af, at Studier af disse Konjunkturbevægelser

fortsættes. Delegationen mener dog, at man ved at handle i Tide kan gøre meget for at hindre den Uligevægt, som er forårsaget af Kreditpolitikken. Den Uligevægt, som er Aarsag til Depressionen, fødes i de opadgaaende Tider, og det er i denne Periode, man skal tage Reb i Sejlene.